

Op de hellingen van de Vesuvius

door Wanda Reisel

Op de Hellingen van de Vesuvius is geïnspireerd door het leven van de Italiaanse dichter Giacomo Leopardi (1798-1837).

Personages.
GIACOMO LEOPARDI, dichter
ANTONIO RANIERI, zijn vriend
PAOLINA, zuster van de dichter
FANNY, een vriendin
DE MOEDER
DOKTER MANNELLA

Op de hellingen van de Vesuvius.
Een kleine, witte, enigszins vervallen villa.

Scène 1

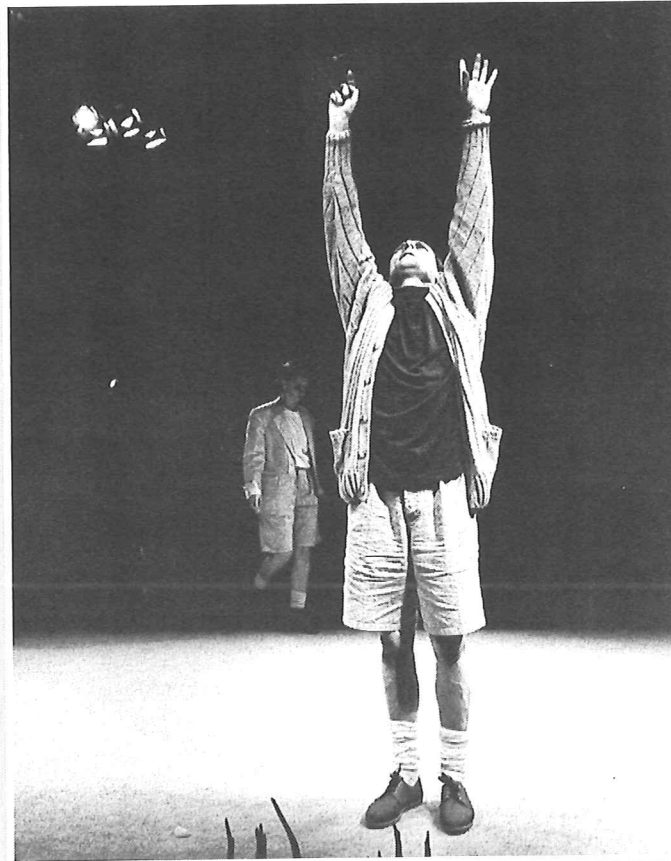
Giacomo
Laat varen alle hoop
gij die hier binnentreedt

Al mijn organen
zijn volgens de doktoren
gezond
maar geen ervan
kan zonder grote pijn
gebruikt worden
tengevolge van een bijzonder sterke
en abnormale gevoeligheid
die al drie jaar
met de grootste hardnekkigheid
van dag tot dag toeneemt
Hier op de hellingen van de
Vesuvius
heerst het beste klimaat voor mijn
organen
hitte met een goed gerichte bries
kou kan mijn lichaam niet velen
dus hier
waar de aarde hard is
waar slechts de brem bloeien kan
die de heuvels met haar geur
doordrenkt
hier gedij ook ik
voor zolang het duurt
Daar verderop ligt het huis
waar mijn goede vriend
en zij die zich mijn zuster noemt
de muren herstellen

Het was een dag in achttien...

Hierboven zit ik
en ik kijk naar die twee daar
ik kan mijn mond wel openen
maar zij horen mij niet
ik kan schreeuwen wat ik wil
maar nog horen zij me niet
de lamzakken
Ik ben te ver verwijderd
te ver van ze verwijderd

Het was een dag in achttien...
Ik herinner me het verhaal
maar niet het jaartal
ik weet dat het in de lente was
ik weet dat

omdat ik voor het eerst
bloeiende magnolia's zag
zo'n absurd detail
dat men onthoudt
uit het grote geheel
zo'n bloeiende magnolia
dat is toch waanzin
dat men zoiets onthoudt
en juist niet het jaar waarin het
gebeurde
niet eens bij benadering
het kan net zo goed
tien als twintig jaar geleden zijn

Nu voel ik mij oud
en wanneer ik mijn mond opendoe
hoort niemand me
omdat ik zo oud ben
omdat mijn stem zwak geworden is
omdat ik geen familie heb
omdat ik gevonden ben
op een dag
geboren ben ik niet
gevonden
onder in een kelder
in een kelder van de aarde bedoel
ik
het leek op een gewone kelder
zo eentje die men in de
boerenhofsteden vindt
zo'n kelder
Het verhaal is bekend
Wij
zeggen ze
wij kennen jouw verhaal toch
maar ze weten dat ik me niet goed
voel

omdat ik geen familie heb
en dat ik niet gelukkig ben
omdat ik oud word
Hierboven is de wind koud
en toch blijf ik hier
Ik kijk naar de mensen beneden
en nu en dan roep ik
iets als Hela of Ho
maar ze horen me niet
niemand hoort me
omdat ik hierboven zo ver weg zit
daarom

Nu zit ik hier drie en dertig dagen
en ik bekijk de wereld onder me
en iedere dag is hetzelfde
Ieder moment verwacht ik iemand
die zich mijn zuster noemt
of ook mijn vrouw
maar ik weet niet wie zij is
zij zegt: ik ben het, je zuster
maar ik heb helemaal geen zuster
ik ben het je vrouw
zegt ze ook vaak
maar ik ben toch helemaal niet
getrouwd
of zo iets
Ik vind haar sympathiek
zij die zich mijn zuster
of mijn vrouw noemt
ze is sympathiek
niet alleen omdat ze me eten
brengt
dat is natuurlijk sympathiek
als iemand je eten brengt
maar het is niet alleen daarom

Paolina De zuster dat ben ik
de vrouw
Mij heeft hij nauwelijks opgemerkt
omdat ik om hem heen sluip
terwijl hij aan het kleine bureau zit
en leest in de encyclopedieën
en de andere boeken
Alles van de wereld wil hij weten
alles
maar
heb ik hem gezegd
maar je kan niet alles van de
wereld weten
op zo'n toon
heb ik hem dat gezegd
zoals je tegen een kind spreken kan
Hij zit daar maar
en leest in de encyclopedieën
met zijn been gestrekt
onder de tafel
het been omdat het sleept
dat heeft hij van zijn geboorte af
gehad
dat sleepbeen dat hem pijn doet
dat stijve sleepbeen
maar als hij leest heeft hij geen tijd
om zijn gedachten aan het been te
wijden
dan vergeet hij het been
en heeft hij alleen maar oog
voor de encyclopedie
Ja ik ben de zuster
de jongere zuster
maar wanneer hij mij ziet
zegt hij:
ik heb geen zuster
wie ben jij
Die vragen heb ik zo vaak gehoord
die retorische vragen
ik hoor ze niet meer
ze doen me geen pijn meer
omdat ik zijn zuster ben
omdat ik dat weet
dat is genoeg voor mij
omdat ik het weet
Nu en dan zeggen de mensen:
hoe gaat het met je broer
en dan lachen ze zo'n beetje met
kleine ogen
alsof ik geen broer heb
voor mij is dat voldoende
om met mijn hoofd te knikken
en te zeggen:
met mijn broer gaat het goed
en als ik ze dan mijn rug heb toe
gedraaid
lachen ze
De mensen hier
zijn niet onze vijanden
maar onze vrienden
zijn zij ook niet
We worden geduld
hier op de hellingen van de
Vesuvius
waar het prachtig is
een heel mooie natuur is dat hier
heel goed
heel mooi
heel rustig